

[Kyed.]

kratiet eller om deres Medbestemmelsesrets Betydning med Hensyn til den nuværende Regerings Afgørelser.

Paa Foranledning af den Stilling, som Industriraadet i 1926 tog til Tilskudsspørgsmaalet, og som findes udtrykt i Industriraadets Skrivelse af 21. Oktober 1926, der findes som Bilag til Betænkningen af 11. Maj 1926 til Lovforslaget om Støtte til dansk Erhvervsliv, vil jeg gerne forespørge den højtærede Handelsminister, om Industriraadet har haft Lejlighed til at tage Stilling til Spørgsmaalet, som det foreligger i Dag; thi i saa Tilfælde vilde det være ganske rart at faa Oplysning om Industriraadets Stilling.

Sagen er nemlig den, at i 1926, da Industriraadet havde faaet Lejlighed til at tage Stilling til Tilskudspolitikken, da udtalte Industriraadet i sin Erklæring:

„Industriraadet kan derimod ikke slutte sig til Forslaget om direkte Tilskud.“ Og Industriraadet begrundede den Gang bl. a. sin Stilling overfor direkte Tilskud med, at en saadan Tilskudsordning enten maatte blive en Begunstigelse af de daarligt stillede Fabrikker eller en Støtte til Virksomheder, der kan holdes i Gang ved egen Hjælp. Det sidste gælder da i høj Grad Aktieselskabet De danske Sukkerfabrikker, til hvem der jo skal tegnes de 50 000 Tdr. Land af Maksimumsmængden de 65 000 Tdr. Land, der her er Tale om at give Tilskud til.

Dernæst vil jeg anmode den højtærede Handelsminister om at oplyse, hvorledes Handelsministeriets Erhvervsudvalg har stillet sig til det foreliggende Spørgsmaal. Jeg forudsætter nemlig, at Handelsministeriets Erhvervsudvalg har været afæsket Erklæring i denne Sag.

Yderligere vil jeg gerne anmode den højtærede Handelsminister om at oplyse, om der ikke har været drøftet andre Fremgangsmaader end den foreslaaede, f. Eks. om der har været Overvejelser i Gang — og i saa Tilfælde, hvilket Resultat man i Ministeriet er kommet til vedrørende saadanne Overvejelser —, med Hensyn til, hvilken Betydning det vilde have overfor Fabrikernes Lyst til at standse Fabrikkerne og indføre fremmed Raasukker, hvis der skete en Ændring i Forskellen mellem Afgifterne paa Raasukker og Afgifterne paa færdig Melis.

Som bekendt er denne Forskel mellem 4 og 5 Ø. pr. kg, og det medfører betydelig Beskyttelse for Fabrikernes Vedkommende overfor Indførselen af færdigt Sukker fra Udlandet; og samtidig med, at Fabrikkerne der-

ved opnaar en betydelig Beskyttelse, giver det Fabrikkerne en meget stærk Stilling overfor Roedyrkerne, naar der skal sluttet Kontrakter, derigennem, at Fabrikkerne paa det indførte Raasukker takket være den betydelige Forskel paa de to Afgifter, jeg her har nævnt, altid kan tjene gode Penge ved deres Raffinaderier, selv om de lader Roefabrikkerne staa stille.

Hvad enten man nu er for eller imod Forslaget, er det i høj Grad formaalstjenligt at faa Sagen oplyst, saaledes at man kan danne sig en virkelig begrundet Mening om, hvorfor man har grebet til det Middel ved direkte Tilskud af Statskassen at opretholde f. Eks. A/S De danske Sukkerfabrikkers Virksomheder — og det er jo her langt den største, det alt andet overskyggende —, hvorfor man har grebet dertil i en Kriseperiode og til Trods for, at alt giver Udtryk for, at nævnte Aktieselskab selv vil være i Stand til og meget let vil være i Stand til at ride en Krise af.

I Bilagene, der ledsager Ministerens Indstilling til Finansudvalget, gives der Udtryk for, at de lave Sukkerpriser paa Verdensmarkedet medfører, at under Forudsætning af, at Fabrikationsomkostningerne paa Sukkerfabrikkerne skal holdes paa den nuværende Højde, vil Fabrikkerne ikke være i Stand til at fremskaffe en Roepris, der kan give en rentabel Drift for Landmændene, og det udtrykkes i det Bilag, der ledsager selve Anmærkningen paa, følgende Maade:

„Da Fabrikationsomkostningerne gennem det forhøjede Pris- og Løn-Niveau selvfølgelig er steget stærkt (Lønnen er nu over 100, hvor den i 1914 var ca. 40), siger det sig selv, at de nævnte Sukkerpriser, der er saa lave, som de ikke har været siden 1902, ikke kan sætte Fabrikkerne i Stand til at fremskaffe en Roepris, der kan give en rentabel Drift for Landmændene.“

Og senere staar der, at

„dersom Fabrikkerne skulde forhøje Roebetalingen, vilde de se deres Regning ved at standse Fabrikkerne og indføre billigt fremmed Raasukker.“

Som jeg har peget paa, er Aarsagen til, at den Tanke ret hurtigt kommer op hos Fabrikernes Ledelse: at standse Fabrikkerne og indføre fremmed Raasukker til deres Raffinaderier, i høj Grad blevet befordret ved den Beskyttelse, der ligger i Differencen mellem Afgiften paa færdigt Melis og Afgiften paa Raasukker. Derfor synes jeg, det maa ligge nær at spørge, om den højtærede Handelsminister har haft denne Side